

5. Zatwierdzam do wypłaty kwotę złotych
(słownie złotych:)
-
(data) (imię i nazwisko oraz podpis kierownika jednostki)
6. Kwotę złotych (słownie złotych:)
otrzymałem dnia
(podpis funkcjonariusza)
7. Dokonano wypłaty należności za rok i fakt ten odnotowano w karcie uposażenia.
.....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis pracownika komórki finansowej)

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 grudnia 2002 r.

w sprawie kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych przez funkcjonariusza Służby Więziennej w czasie nauki, warunków ich zwracania oraz przypadków zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów

Na podstawie art. 65 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Koszty wyżywienia i umundurowania otrzymanych przez funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, w czasie nauki podczas szkolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, ustala się jako sumę:

- 1) dziennych stawek budżetowych na wyżywienie funkcjonariusza w czasie nauki;
- 2) wartości przedmiotów umundurowania wydanych funkcjonariuszowi w czasie nauki, zgodnie z przepisami o normach i zasadach przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom, wyliczonej na podstawie liczby dni użytkowania tych przedmiotów i kosztu jednorazowego ich czyszczenia.

2. Wysokość kwoty stanowiącej równowartość kosztów wyżywienia i umundurowania ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

§ 2. Komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej, zwany dalej „komendantem”, w którym funkcjonariusz ukończył szkołę podoficerską, chorążych lub

oficerską Służby Więziennej, jest organem uprawnionym do ustalania kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki i ich egzekwowania oraz zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów w całości lub w części.

§ 3. 1. Komendant ustala koszty wyżywienia i umundurowania otrzymane w czasie nauki na podstawie pisemnego wniosku przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza.

2. Komendant może zwolnić z obowiązku zwrotu kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki w całości lub w części na pisemny wniosek funkcjonariusza, uzasadniony jego sytuacją życiową, rodzinną lub materialną.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, wymaga opinii przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza.

§ 4. 1. Komendant wydaje decyzję o:

- 1) zwrocie przez funkcjonariusza w całości lub w części równowartości kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki;
- 2) zwolnieniu funkcjonariusza od obowiązku zwrotu tych kosztów.

2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, służy odwołanie do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

§ 5. 1. Należność pieniężną określoną w ostatecznej decyzji, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, funkcjonariusz wpłaca w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, w której pełnił służbę przed zwolnieniem.

2. Należność pieniężna niezwrócona przez funkcjonariusza w terminie podlega potrąceniu z jego uposażenia, o którym mowa w art. 123 ust. 2 ustawy, w dniu zwolnienia ze służby, albo ściągnięciu w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli decyzja stała się ostateczna po zwolnieniu funkcjonariusza ze służby i wypłacie przysługujących mu z tego tytułu świadczeń pieniężnych.

§ 6. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 7. Uchyla się zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1997 r. w sprawie wysokości, zasad zwracania oraz przypadków zwalniania z obowiązku zwrotu przez funkcjonariuszy Służby Więziennej równowartości kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie odbywania szkolenia (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 3, poz. 32).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

11

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 21 grudnia 2002 r.

w sprawie warunków przyznawania policjantowi odszkodowania za szkody poniesione w przedmiotach osobistego użytku w związku ze służbą w Policji

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, na jakich przysługuje odszkodowanie za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku policjantowi, który w związku ze służbą poniósł szkodę w tych przedmiotach, a nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

§ 2. Policjantowi przysługuje odszkodowanie za szkodę poniesioną w przedmiotach osobistego użytku, jeżeli szkoda powstała wskutek zdarzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4—6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji.

§ 3. 1. Postępowanie w sprawie odszkodowania za szkodę poniesioną w przedmiotach osobistego użytku wszczyna się na pisemny wniosek policjanta skierowany drogą służbową do organu odszkodowawczego, w terminie 7 dni od dnia jej powstania.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

2. Powstanie i rozmiar szkody w przedmiotach osobistego użytku ustala komisja odszkodowawcza powoływana na stałe, na czas określony lub doraźnie przez organ odszkodowawczy.

3. W stosunku do policjanta delegowanego do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub poza Policją, skierowanego do szkoły policyjnej oraz policjanta Komendy Głównej Policji, którego komórka organizacyjna ma siedzibę na terenie komendy wojewódzkiej Policji, czynności, o których mowa w ust. 2, przeprowadza komisja odszkodowawcza powołana w jednostce, na której terenie szkoda powstała.

4. W skład komisji odszkodowawczej wchodzi przedstawiciel komórki organizacyjnej do spraw:

- 1) inspekcji — jako przewodniczący;
- 2) finansów — jako członek.

5. W skład komisji odszkodowawczej, w zależności od potrzeb, mogą być powoływani przedstawiciele innych komórek organizacyjnych, w szczególności komórki organizacyjnej, w której policjant pełni służbę.

§ 4. 1. W postępowaniu, o którym mowa w § 3, komisja odszkodowawcza ustala:

- 1) okoliczności (czas, miejsce), przyczyny oraz kwalifikację prawną zdarzenia powodującego szkodę w przedmiotach osobistego użytku;
- 2) związek zdarzenia, o którym mowa w pkt 1, ze służbą oraz związek przyczynowy pomiędzy nim a powstałą szkodą;
- 3) rodzaj, przedmiot oraz rozmiar szkody.